

17.6

Árp. 1905. május 1.

Kedves Barátom!

Páris Dávid volt rimaszombati író. tanítót,
 aki családos ember s két év óta állás nélkül a legnagyobb
 nélkülözéssel kint él a fővárosban, ^{ahol} hiába folyamodik a
 miniszteriumhoz, s a mostani viszonyok kint hiába aján-
 loznak a statisztikai hivatalhoz — a legmegalázottan aján-
 lom ismeretes emberesetű gondjaidba. Légy rajta, hogy
 bármint a lendő alkalmatosság nyerjen akár a hitközség
 körében, akár másból. Kötelességed, szívem, munkád,
 de csak emberen segítes, ha rajta segítes.

Rejtő igaz barátod

Balogi István